

УДК 34:336:341.176

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2026.93.3.22>

ПЕРСПЕКТИВИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОБІГУ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Кривенко К.О.,

адвокат, радник, керівник практики кримінального права

АО «ЮФ «Ілляшев та Партнери»,

аспірант 3-го року підготовки

ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»

ORCID: 0009-0006-1327-757X

e-mail: KryvenkoKO@krok.edu.ua

Кривенко К.О. Перспективи правового регулювання обігу віртуальних активів в Україні в контексті європейської інтеграції.

Вказується, упродовж останнього десятиліття віртуальні активи перетворилися на вагомий елемент глобальної цифрової економіки, суттєво впливаючи на фінансові ринки, інвестиційні процеси та трансформацію традиційних правових інститутів. У статті здійснено комплексний аналіз сучасного стану правового регулювання обігу віртуальних активів в Україні у порівнянні з європейським підходом, сформованим у Регламенті Markets in Crypto-Assets Regulation (MiCA). Дослідження зосереджене на виявленні особливостей національної моделі регулювання криптоактивів, її відповідності європейським стандартам, а також на визначенні напрямів подальшої гармонізації українського законодавства з правовим полем Європейського Союзу.

Особливу увагу приділено впливу міжнародних стандартів фінансового моніторингу, зокрема рекомендацій Financial Action Task Force (FATF), на формування вітчизняної нормативно-правової бази у сфері віртуальних активів. Проаналізовано обмеженість підходу FATF, який зосереджується переважно на питаннях протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, і обґрунтовано необхідність застосування комплексної регуляторної моделі, що охоплює також захист інвесторів, ліцензування, корпоративне управління та нагляд за діяльністю постачальників послуг, пов'язаних із віртуальними активами.

У роботі досліджено ключові положення законопроекту №10225 як спроби адаптації національного законодавства до вимог MiCA, а також альтернативного законопроекту №10225-1, який пропонує більш ліберальну, інноваційно-орієнтовану модель правового регулювання криптоіндустрії. Проведено порівняльний аналіз зазначених підходів, визначено їх переваги та потенційні ризики з погляду правової визначеності, інституційної спроможності держави та інвестиційної привабливості ринку.

У результаті дослідження окреслено основні виклики, пов'язані з гармонізацією українського законодавства з європейськими регуляторними стандартами, та запропоновано напрями подальшої імплементації положень MiCA у національну правову систему з урахуванням особливостей українського правового й економічного контексту, а також стратегічної мети європейської інтеграції України.

Ключові слова: «віртуальні активи», «криптоактиви», «криптовалюта», «цифрові активи», «правове регулювання обігу віртуальних активів», «цифрова економіка», «гармонізація законодавства».

Kryvenko K.O. Prospects for the legal regulation of the circulation of virtual assets in Ukraine in the context of european integration.

It is indicated that over the past decade, virtual assets have become a significant element of the global digital economy, significantly influencing financial markets, investment processes, and the transformation of traditional legal institutions. The article provides a comprehensive analysis of

the current state of legal regulation of the circulation of virtual assets in Ukraine in comparison with the European regulatory approach established by the Markets in Crypto-Assets Regulation (MiCA). The research focuses on identifying the specific features of the national model of crypto-asset regulation, assessing its compliance with European regulatory standards, and determining the key directions for further harmonization of Ukrainian legislation with the legal framework of the European Union.

Particular attention is paid to the influence of international financial monitoring standards, in particular the recommendations of the Financial Action Task Force (FATF), on the formation of the national regulatory framework governing virtual assets. The study analyzes the limitations of the FATF approach, which is primarily focused on anti-money laundering and counter-terrorist financing issues, and substantiates the need for a comprehensive regulatory model that also encompasses investor protection, licensing requirements, corporate governance standards, and effective supervision of virtual asset service providers.

The paper examines the key provisions of Draft Law No. 10225 as an attempt to adapt Ukrainian legislation to the requirements of MiCA, as well as the alternative Draft Law No. 10225-1, which proposes a more liberal and innovation-oriented model of legal regulation of the crypto industry. A comparative analysis of these approaches is conducted, and their advantages and potential risks are identified in terms of legal certainty, institutional capacity of public authorities, and the investment attractiveness of the crypto-asset market.

As a result of the study, the main challenges related to the harmonization of Ukrainian legislation with European regulatory standards are outlined, and directions for the further implementation of MiCA provisions into the national legal system are proposed. These recommendations take into account the specific features of Ukraine's legal and economic context, as well as the strategic objective of Ukraine's European integration.

Key words: virtual assets; crypto-assets; cryptocurrency; digital assets; legal regulation of virtual asset circulation; digital economy; legislative harmonization.

Постановка проблеми. Упродовж останнього десятиліття віртуальні активи перетворилися на вагомий елемент глобальної цифрової економіки, суттєво впливаючи на фінансові ринки, інвестиційні процеси та трансформацію традиційних правових інститутів. Їхній стрімкий розвиток зумовив появу нових викликів для національних правових систем, зокрема у сфері визначення правової природи віртуальних активів, встановлення правил їх обігу, забезпечення фінансової стабільності та захисту прав учасників ринку.

Україна, як держава, що задекларувала стратегічний курс на європейську інтеграцію та набуття статусу повноправного члена Європейського Союзу, стикається з об'єктивною необхідністю формування ефективної та узгодженої системи правового регулювання обігу віртуальних активів. Така система має відповідати європейським і міжнародним стандартам, водночас забезпечуючи баланс між належним державним контролем і стимулюванням розвитку фінансових технологій та інноваційного підприємництва.

Прийняття у 2023 році в Європейському Союзі Регламенту щодо ринків криптоактивів (MiCA) [1] стало важливим етапом у формуванні єдиного підходу до правового регулювання віртуальних активів на наднаціональному рівні та визначило нові нормативні орієнтири для держав-членів і країн-кандидатів. У цьому контексті актуалізується проблема адаптації національного законодавства України у сфері віртуальних активів до положень європейського права з урахуванням особливостей національної правової системи, економічних умов і стану розвитку цифрового ринку.

Метою цієї статті є комплексний аналіз сучасного стану правового регулювання обігу віртуальних активів в Україні, зіставлення національного підходу з європейською моделлю регулювання, сформованою в межах правової системи Європейського Союзу, а також визначення перспектив і напрямів гармонізації національної нормативно-правової бази з урахуванням вимог європейської інтеграції.

Стан опрацювання проблематики. Окремі аспекти правового регулювання обігу віртуальних активів в Україні та Європейському Союзі були предметом наукових досліджень у працях таких вчених, як Р. Майданик [2], Л. Тимченко [3], С. Грицай [4], Р. Самсін [5] та інші. У зазначених роботах проаналізовано правову природу криптоактивів, еволюцію відповідної термінології, а також окремі проблеми їх нормативного врегулювання.

Водночас динамічний розвиток ринку віртуальних активів, прийняття нових європейських регуляторних актів, зокрема Регламенту МіСА, а також актуалізація процесів європейської інтеграції України зумовлюють необхідність подальшого осмислення та оновлення наукових підходів до державного регулювання цієї сфери.

Вклад основного матеріалу. Україна стала однією з перших держав Східної Європи, яка здійснила спробу комплексної легалізації сфери віртуальних активів на законодавчому рівні. У 2021 році Верховна Рада України ухвалила Закон України «Про віртуальні активи» [6], який був покликаний закласти правові засади функціонування ринку віртуальних активів та визначити основні принципи державного регулювання у цій сфері.

Проект закону містить вимоги щодо регуляторного нагляду за криптовалютними компаніями, відповідальності за порушення регуляторних вимог та запровадження різних видів ліцензій для криптовалютних компаній. Такий підхід загалом відповідав міжнародним тенденціям щодо підвищення прозорості крипторинку та мінімізації фінансових і правових ризиків.

Водночас, як наголошує український дослідник правового регулювання цифрових активів В. Грудницький, правове врегулювання віртуальних активів в Україні досі стикається зі значними дефіцитами нормативно-правової визначеності, зокрема щодо класифікації активів, їхнього правового статусу та ефективних механізмів контролю за їх обігом. Такий стан сприяє формуванню «сірого» правового поля, що створює додаткові ризики для учасників ринку та стримує розвиток правових відносин у цій сфері [7].

Унаслідок початку повномасштабної збройної агресії з боку російської федерації закон так і не набув чинності. Відповідно до його прикінцевих та перехідних положень, реалізація Закону була поставлена у пряму залежність від внесення змін до Податкового кодексу України щодо оподаткування операцій з віртуальними активами. Відсутність таких змін фактично заблокувала запуск правового механізму регулювання крипторинку.

Наслідком цього стала тривала правова невизначеність у сфері обігу віртуальних активів, що, у свою чергу, призвело до втрати Україною потенційних лідерських позицій у регіоні у питаннях формування сучасної моделі регулювання криптовалютної індустрії. На практиці це означає, що значна частина криптобізнесу продовжує функціонувати поза межами чітко визначеного правового поля, а потенційні надходження до державного бюджету залишаються нереалізованими.

Наявність лише фрагментарних норм, зокрема у сфері фінансового моніторингу та протидії легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом, не забезпечує належного рівня правового регулювання динамічного та технологічно складного крипторинку, що підсилює потребу у системному та узгодженому законодавчому підході.

Вплив рекомендацій FATF на українське законодавство. Закон України «Про віртуальні активи» у своїй первісній редакції значною мірою ґрунтувався на рекомендаціях Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF), які тривалий час виступали ключовим міжнародним стандартом у сфері регулювання ризиків, пов'язаних з обігом віртуальних активів. Особливо вагомий вплив мали положення Рекомендації № 15 у редакції 2019 року [8], яка зобов'язує держави запроваджувати заходи з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (AML/CFT) щодо постачальників послуг, пов'язаних із віртуальними активами (VASPs).

Відповідно до зазначених рекомендацій закон передбачав обов'язкову реєстрацію таких суб'єктів, покладання на них обов'язку здійснювати фінансовий моніторинг, ідентифікацію та верифікацію клієнтів, а також виконання інших заходів, спрямованих на мінімізацію ризиків незаконного використання віртуальних активів. У цьому аспекті національний законодавець фактично імплементував міжнародні стандарти FATF у правове поле України, що свідчить про прагнення інтегруватися у глобальну систему фінансової безпеки.

Водночас рекомендації FATF мають переважно рамковий і рекомендаційний характер та зосереджуються насамперед на фінансово-моніторинговому аспекті обігу віртуальних активів. Вони не охоплюють повною мірою такі важливі елементи регулювання крипторинку, як корпоративне управління криптовалютних компаній, захист прав споживачів та інвесторів, вимоги до ліцензування, пруденційний нагляд і механізми відповідальності за порушення ринкових правил. У зв'язку з цим у сучасних умовах рекомендації FATF вже не можуть розглядатися як єдиний і достатній орієнтир для національного законодавця.

Саме ця обмеженість підходу FATF зумовлює необхідність звернення до більш комплексних регуляторних моделей, зокрема тих, що сформовані в межах європейського права, які поєднують фінансовий моніторинг із ринковим, інституційним та споживчим регулюванням.

Регламент МіСА як модель системного регулювання. Прийняття у 2023 році Регламенту Європейського Союзу № 2023/1114 про ринки криптоактивів (Markets in Crypto-Assets, MiCA) ознаменувало формування першої на наднаціональному рівні комплексної правової моделі регулювання обігу віртуальних активів. На відміну від попередніх фрагментарних підходів, MiCA спрямований на подолання правової фрагментації в межах ЄС, забезпечення належного рівня захисту інвесторів, підтримання стабільності фінансової системи та створення сприятливих умов для розвитку інновацій у сфері фінансових технологій.

Регламент запроваджує чітку нормативну класифікацію криптоактивів, виокремлюючи три основні категорії: токени, забезпечені активами (asset-referenced tokens, ARTs), токени електронних грошей (e-money tokens, EMTs), а також криптоактиви, що не належать до жодної з цих категорій, зокрема utility-токени. Такий підхід сприяє правовій визначеності та дозволяє застосовувати диференційовані регуляторні вимоги залежно від економічної функції відповідного активу.

MiCA встановлює розгорнуту систему вимог як до емітентів криптоактивів, так і до постачальників послуг, пов'язаних з криптоактивами (CASPs). Зокрема, передбачено обов'язок підготовки та оприлюднення *whitpaper*, дотримання стандартів прозорості, вимог щодо резервного забезпечення для окремих категорій токенів, а також впровадження механізмів захисту активів користувачів. Водночас провайдери послуг підлягають ліцензуванню, виконанню AML/CFT-вимог та постійному наглядові з боку компетентних органів.

Особливе значення в контексті внутрішнього ринку ЄС має принцип так званого «європейського паспорту», який дозволяє постачальникам криптопослуг здійснювати діяльність на всій території Союзу на підставі дозволу, отриманого в одній державі-члені. Це створює єдиний регуляторний простір для крипторинку та усуває бар'єри для транскордонного надання послуг.

У науковій літературі справедливо наголошується, що на відміну від рекомендацій FATF, які зосереджені переважно на питаннях протидії відмиванню коштів і фінансуванню тероризму та встановлюють мінімальні вимоги до діяльності VASPs, MiCA формує системну правову модель регулювання, що охоплює інституційні, договірні, процедурні та технологічні аспекти функціонування крипторинку. Саме тому гармонізація національного законодавства України з положеннями MiCA є не лише бажаним напрямом розвитку, а й необхідною передумовою повноцінної інтеграції у правовий простір Європейського Союзу.

Перспективи гармонізації українського законодавства з MiCA. Процес гармонізації законодавства України з Регламентом MiCA є важливим етапом на шляху європейської інтеграції та формування передбачуваного і стабільного регуляторного середовища для розвитку криптоіндустрії. Повноцінна імплементація положень MiCA вимагає від національного законодавця системного підходу, який охоплює не лише формальне відтворення окремих норм, а й глибоке переосмислення ролі держави у регулюванні новітніх фінансових інструментів.

У цьому контексті гармонізація має розглядатися як комплексний процес адаптації правових, інституційних та регуляторних механізмів до моделі, сформованої в межах правової системи Європейський Союз.

Серед ключових напрямів гармонізації українського законодавства з MiCA доцільно виокремити такі:

Уніфікація термінології та класифікації криптоактивів – впровадження чітких нормативних категорій віртуальних активів, аналогічних ARTs, EMTs та криптоактивам, що не належать до зазначених категорій, з метою усунення правової невизначеності.

Розбудова ефективної інституційної моделі регулювання – розподіл повноважень між органами державного нагляду відповідно до логіки MiCA з одночасним забезпеченням інституційної спроможності регуляторів, зокрема Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку та Національний банк України.

Ліцензування та нагляд за постачальниками криптопослуг (CASPs) – встановлення прозорих процедур авторизації, визначення вимог до капіталу, управління ризиками, внутрішнього контролю та механізмів захисту споживачів.

Інтеграція AML/CFT-вимог – поєднання стандартів FATF із ширшим регуляторним підходом MiCA, який охоплює корпоративне управління, запобігання конфліктам інтересів та дотримання принципів добросовісності.

Оподаткування операцій з криптоактивами – формування стабільної та передбачуваної податкової політики з дотриманням балансу між фіскальними інтересами держави та стимулюванням інноваційної діяльності.

Захист прав інвесторів – впровадження вимог до змісту та розкриття інформації у криптоактивних *whiteraper*, інформування про ризики та визначення правової відповідальності емітентів.

Дослідження українських науковців підкреслюють, що гармонізація національного законодавства з МіСА має комплексний характер. Зокрема, Г.І. Воєводіна відзначає важливість узгодження понятійно-категорійних підходів до класифікації криптоактивів перед запозиченням окремих правових норм, що сприятиме підвищенню правової визначеності та уніфікації регуляторної моделі з європейською [9].

Важливою передумовою успішної гармонізації є також активна участь ринку – залучення експертного середовища, бізнес-асоціацій і міжнародних партнерів до розробки підзаконних актів, що конкретизують положення нового законодавства.

Законопроект №10225 як модель адаптації до МіСА. Законопроект № 10225 [10], зареєстрований у Верховна Рада України у листопаді 2023 року, передбачає нову редакцію Закону України «Про віртуальні активи» та внесення змін до Податкового кодексу України. У квітні 2025 року оновлений текст документа був підтриманий профільним парламентським комітетом.

Документ передбачає:

- класифікацію віртуальних активів за моделлю, закладеною в Регламенті Європейський Союз МіСА;
- розподіл регуляторних повноважень між Національний банк України (щодо токенів електронних грошей – EMTs) та Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку (щодо інших категорій криптоактивів);
- запровадження ліцензування діяльності постачальників послуг, пов'язаних з криптоактивами (CASPs);
- визначення правил оподаткування операцій з криптоактивами.

Законопроект № 10225 засвідчує прагнення України до інтеграції у європейський правовий простір у сфері віртуальних активів. Водночас для досягнення повної відповідності стандартам МіСА необхідним є подальше уточнення вимог до емітентів і постачальників послуг, а також створення ефективних механізмів регуляторного нагляду та контролю.

Як зазначає В.М. Мухін, ефективна імплементація положень МіСА в Україні потребує узгодження процедур ліцензування CASPs, удосконалення механізмів AML/KYC та інтеграції європейських підходів до захисту прав інвесторів [11], що кореспондує з основними напрямками, закладеними у законопроекті № 10225.

Законопроект № 10225-1 як альтернативна регуляторна модель. Альтернативний законопроект № 10225-1 [12], розроблений Міністерством цифрової трансформації України, пропонує іншу концепцію правового регулювання обігу віртуальних активів, орієнтовану насамперед на стимулювання інноваційної діяльності та розвиток цифрової економіки.

Документ запроваджує власну класифікацію віртуальних активів, зокрема вводить поняття «службового токена» (*utility token*) як об'єкта цивільних прав, вираженого у формі електронних даних. Регуляторні повноваження розподіляються між Міністерством цифрової трансформації України та Національним банком України, при цьому Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку не наділяється ключовою регуляторною роллю у сфері криптоактивів.

Особливий акцент у законопроекті зроблено на фіскальному стимулюванні криптоіндустрії: передбачено пільговий режим оподаткування доходів від операцій з віртуальними активами, звільнення більшості таких операцій від податку на додану вартість, а також запровадження перехідного режиму інноваційної зони, який дозволяє суб'єктам ринку здійснювати діяльність без попередньої авторизації протягом визначеного періоду.

Таким чином, законопроект № 10225-1 пропонує більш гнучку та бізнес-орієнтовану модель правового регулювання обігу віртуальних активів порівняно з жорсткішою та системною моделлю, закладеною в Регламенті *Markets in Crypto-Assets Regulation* (MiCA).

Висновки. Проведений аналіз європейського та українського підходів до правового регулювання обігу віртуальних активів свідчить про об'єктивну необхідність гармонізації національного законодавства України з нормами Європейського Союзу. Прийняття Регламенту *Markets in Crypto-Assets Regulation* (MiCA) стало якісно новим етапом у формуванні єдиного європейського

правового простору у сфері криптоактивів, оскільки він запроваджує комплексну модель регулювання, що охоплює питання прозорості ринку, ліцензування, захисту інвесторів, фінансової стабільності та ефективного нагляду за діяльністю постачальників відповідних послуг.

Водночас українське законодавство у сфері віртуальних активів, зокрема Закон України «Про віртуальні активи» та законопроекти №10225 і № 10225-1, перебуває у стадії активного концептуального та нормативного формування. Законопроект № 10225 демонструє прагнення України до нормативної конвергенції з правом ЄС шляхом імплементації ключових положень МіСА, включно з класифікацією криптоактивів, встановленням вимог до постачальників послуг, а також запровадження системи державного регуляторного нагляду. Натомість альтернативний законопроект № 10225-1 репрезентує більш ліберальну та інноваційно-орієнтовану модель, зосереджену на стимулюванні цифрової економіки, податкових преференціях та використанні гнучких регуляторних механізмів.

Таким чином, обидва підходи – нормативно-гармонізаційний (законопроект №10225) та експериментально-ліберальний (законопроект № 10225-1) – відображають різні концепції державної політики у сфері обігу віртуальних активів. Вибір між ними або формування компромісної моделі має ґрунтуватися на поєднанні стратегічної мети європейської інтеграції України з потребою у створенні адаптивного, технологічно нейтрального та інноваційно сприятливого регуляторного середовища. Саме такий підхід дозволить забезпечити правову визначеність, підвищити інвестиційну привабливість крипторинку та інтегрувати Україну у глобальну цифрову економіку без втрати національних регуляторних пріоритетів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Регламент (ЄС) 2023/1114 Європейського парламенту і Ради від 31 травня 2023 року про ринки криптоактивів та про внесення змін до Регламентів (ЄС) № 1093/2010 і № 1095/2010 та Директив 2013/36/ЄС і (ЄС) 2019/1937 (MiCA). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32023R1114> (дата звернення: 26.02.2026).
2. Майданик Р.А. Криптовалюта: проблеми правового регулювання. Актуальні проблеми приватного права: матеріали наук.-практ. конф., присвяч. 96-й річниці з дня народж. В.П. Маслова (м. Харків, 14 лют. 2018 р.). Харків: Право, 2018. С. 11–15.
3. Тимченко Л.М., Хмеленко К.М. Загальна характеристика криптовалюти // Юридичний науковий електронний журнал. 2022. № 12. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-12/80> (дата звернення: 26.01.2026).
4. Грицай С.О. Правовий аналіз визначення поняття цифрових фінансових технологій (криптовалют) у світі в розрізі міжнародних організацій. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2024. Т. 31. № 2. С. 171–186. URL: [https://visnyk.kh.ua/web/uploads/pdf/31\(2\)_2024-171-186.pdf](https://visnyk.kh.ua/web/uploads/pdf/31(2)_2024-171-186.pdf).
5. Самсін Р.І. Еволюція термінів «криптовалюта», «віртуальні активи» та «криптоактиви» у сучасній правовій площині. *Київський часопис права*. 2024. № 2. DOI: <https://doi.org/10.32782/klj/2024.2.31> (дата звернення: 26.01.2026).
6. Закон України «Про віртуальні активи» від 17 лютого 2022 р. № 2074-IX. *Голос України*. 2022. № 45. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2074-20> (дата звернення: 26.01.2026).
7. Грудницький В.М. Правове регулювання обігу віртуальних (цифрових) активів в Україні. *Київський часопис права*. 2023. № 2. С. 43–49. DOI: <https://doi.org/10.32782/klj/2023.2.6> (дата звернення: 26.01.2026).
8. Financial Action Task Force. Recommendation 15. New Technologies. International Standards on Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism & Proliferation. Updated November 2023. URL: https://fiu.gov.ua/assets/userfiles/200/Міжнародні%20стандарти/ENG_Compilation%20book%20November%202023.pdf (дата звернення: 26.01.2026).
9. Воеводіна Г.І. Гармонізація правового регулювання ринку криптоактивів України з правом ЄС: понятійно-категорійний та класифікаційний аспект. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2025. Вип. 89. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.89.4.15> (дата звернення: 26.01.2026).
10. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо оподаткування операцій з віртуальними активами: законопроект № 10225 від 18.10.2023 р. / Верховна Рада України. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/41655> (дата звернення: 26.01.2026).

11. Mukhin V. Perspectives and Challenges of Implementing Crypto-Asset Market Regulation (MiCA) in Ukraine. *Law and Innovations*. 2025. № 1 (49). [https://doi.org/10.37772/2518-1718-2025-1\(49\)-15](https://doi.org/10.37772/2518-1718-2025-1(49)-15) (дата звернення: 26.01.2026).
12. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо оподаткування операцій з віртуальними активами: альтернативний законопроект № 10225-1 від 01.11.2023 р. / Верховна Рада України. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/41722> (дата звернення: 26.01.2026).

Дата першого надходження рукопису до видання: 27.01.2026
Дата прийняття до друку рукопису після рецензування: 20.02.2026
Дата публікації: 5.03.2026

© Кривенко К.О., 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії CC BY 4.0